

דבר. (הטלפון מצלצל שוב. שומר הסף מביא את המכשיר לשרהביי טחון.)

שרהבייטחון: (לתוך שפופרת הטלפון) בלי רחמנות. זרוק פצצה או שתיים. אם זה לא עוזר, שכור להם את העי צמות. (טונר את המכשיר. מוסר אותו לשומר הסף החוזר למקומו.)

שרהמישפטים: אם הוא מודה באשמתו, זה לא טוב.

ראשהממשלה: מרדע זה לא טוב?
שרהמישפטים: אם הוא מודה באשמתו, זה רע מאוד.

ראשהממשלה: איך זה יכול להיות רע?
שרהמישפטים: אם הוא מתחרט ומודה באשמתו, המישפט יהיה קצר ולא ייתן לנו את ההודמנות להוכיח לעולם איזו מיפלצת הוא היטלר זה.

ראשהממשלה: אני לא מבין.
שרהמישפטים: אם נאשם טוען שהוא חף מפשע, מביאים עדויות שהוא לא חף מפשע. אם הנאשם מודה, אין צורך בעדויות. אם היטלר מרדע, המישפט יהיה קצר ולא נוכח להביא את כל חומר הראיות. מה נעשה עם כל העדויות שיש לנו?
שרהחוף: מה איכפת לך מישפט ארוך או קצר? העיקר שיהיה מישפט ונראה לכל העולם מה עולל לנו המנוול הזה.

שרהמישפטים: מה תראה? אם הוא מודה, אין מה להראות. עורך-הדין יטען שזה מיותר ולא רלבנטי.

ראשהממשלה: לא יהיה לו עורך-דין.
שרהמישפטים: מרדע לא?

ראשהממשלה: הוא לא רוצה עורך-דין. הוא חושש שעורך-דין ממולח עוד ישכנע את בית-המישפט שהוא חף מפשע. הוא לא רוצה לצאת זכאי.
שר-בלייטיק: אני יכול להגיד משהו?
שרהבריאות: לא?

שרהבריאות: מרדע לא?
שרהבריאות: מפני שאין לך תיק.

(הטלפון מצלצל שוב. שומר הסף מביא את המכשיר לשרהבייטחון.)

שרהבייטחון: (לתוך הטלפון) תתחיל בגאז מרמיץ. אם זה לא יעזור, תי רה תחמושת חיה. אם זה לא יעזור, תכה, אבל חזק. אם זה לא יעזור, אני מרשה לך לקלל אותם. בער-בית כמובן. (טונר את הטלפון ומחזיר אותו לשומר הסף החוזר למ' קומו)

שרהדתות: אני לא מאמין שהוא היטלר.
ראשהממשלה: כבר אמרתי לכם. ברק נה הנה עז פירטיה הפרטים. הוא היטלר ללא צל של ספק.

שרהדתות: לא יכול להיות. היטלר לא יכול לחזור למוטב. אם הוא חוזר למוטב, זה לא היטלר.

שרהחוף: אם הוא לא היטלר, אז מי הוא יכול להיות?

שרהדתות: לא יודע, אבל היטלר הוא בטח לא.

שר-בלייטיק: מותר לי לומר משהו?
שרהבריאות: לא?

שר-בלייטיק: מרדע לא?
שרהבריאות: גודניקו כבר אמרו לך מרדע לא. אין לך תיק.

שר-בלייטיק: אבל אני רוצה להגיד משהו זה

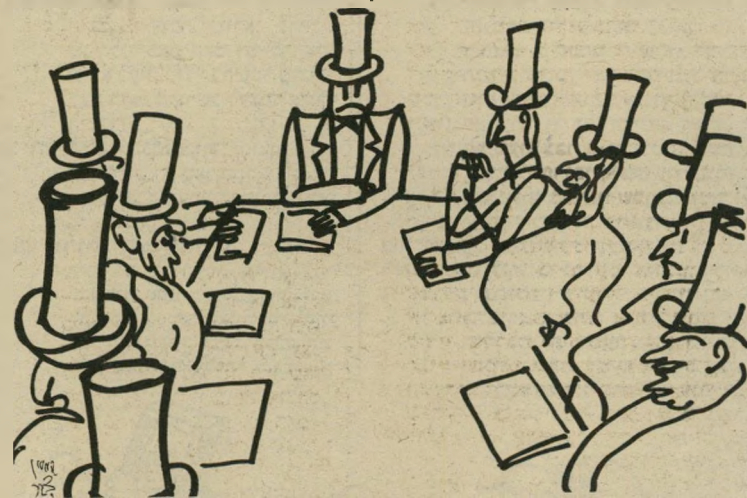
ראשהממשלה: ננה הפעם לפנים משר רת הדין. אחרי הכל, זו ישיבה מיר חרת במינה שלא מן המניין. אבל לא הייתי רוצה לעשות מזה תק-דים. מה יש לך לומר?

שר-בלייטיק: גם אני לא מאמין שהוא היטלר.

ראשהממשלה: כבר אמרתי לכם כמה פעמים ולא אחזור על זה שוב. ברק

נו אותו היטב. נכון שהוא לא דומה להיטלר שבתמונת מפני שהוא הדי דקן בינתיים. שערתיו הלבנו, פניו מלאי קמטים, אבל החתימה שלו היא אותנטית וכתבה-יד לא דומה בכלל לכתבה-יד של היום-יום נים המזוייפים. הוא מסר לנו פרי-טים מדוייקים על השיחות שניהל עם צ'מברלין ומדינאים חשובים

הוא מופיע. מתחרט וחוזר למוטב. מכה על חטא וסובל ייסורי-מצפון. רוצה מישפט פומבי, שכל העולם יראה וישמע איך היטלר מכפר על פשעיו. אני אגיד לכם מה הכוונות שלו: לא מספיק שהוא הרג אותנו. הוא גם רוצה לגזול מאיתנו את עטרת השואה ולשים אותה על ראשו שלו!

שרהניסים והנפלאות: (מתחנן לך-לך) ניסים ונפלאות! ניסים ונפלאות! (חוזר לשיפון) ארת: (חוזר לשיפון) **ראשהממשלה:** מספיק. שמעתי מה שיש לכם לומר ואני מסכים ששום טובה לא תצמח לנו מזה שנעמיד אותו למישפט. עד כאן הכל ברור ויש הסכמה הדרית. מה שלא ברור לי, זה מה לעשות איתו אם לא

אחרים. הוא גם סיפק לנו מידע על תחיקה אנטי-יהודית, והכל תואם את החומר הארכיוני המצוי בדינו. מצאנו גם טביעת-אצבעות שלו וה מתאים. הוא היטלר ללא ספק.

שר-בלייטיק: אני לא מאמין להיטלר, אפילו אם הוא היטלר. במיוחד שהוא היטלר. מה שהוא יותר היטלר, לך, פחות אני מאמין לו.

שרהחוף: אתה מדבר שטויות. לא היינו צריכים לתת לך לדבר.

(הטלפון מצלצל. שומר הסף מביא אותו לשרהבייטחון)

שרהבייטחון: (לטלפון) אם הקללות לא עוזרות, שלה בהם את הכלבים... מה? יש לך חתולים? נסה חתולים. (מחזיר את הטלפון לשומר הסף)

שרהמישפטים: אם הוא באמת היטלר, אנחנו לא יכולים להעמיד אותו למישפט. מחוץ למה שכבר אמרתי קודם, יש עוד נימוקים חשובים. אם נעמיד אותו למישפט, ניתן לו הד רמנות לחזור בתשובה. זה ישים אר תנו לצחוק בעיני הבריות. הנחש הזה רוצה לנצל לטובתו את העיד-רון היהודי הנאצל שבמקום שבי-על-השוכה עומדים, אין צדיק גמור יכול לעמוד. זוהי חוצפה שאין לה אף דוגמה. הוא גם רוצה שנעניש אותו. שמעלתי? לא אנחנו רוצים. הוא רוצה. אם נעניש אותו, אנחנו רק נמלא את מישאלת ליבו. אילו לפחות היה טוען, כמו אייכמן, שהוא חף מפשע. צילו היה טוען שהוא חף מפשע היינו מוצאים אר תו אשם ומענישים אותו. אבל אם הוא מבקש עונש, אנחנו לא יכולים להעניש אותו. מה פתאום נמלא את מישאלות ליבו של היטלר?

שרהחוף: אני גם רואה סכנה נוספת. אם מיפלצת כמו היטלר יכולה לחזור למוטב, כל אחד יכול לחזור למר-טב. אתה משמדי רוצה יהודים ואי-חריך אתה חוזר בתשובה. זה רק יעודד את ההשמדה של יהודים.

שרהדתות ושרהבריאות: (ביחד) כמו מקהלה סדקלמת) הקמנו את המדינה מנרמכי הסבל שהוא עולל לנו. הקרבנו את מיטב בנינו להקים מיקלט לכל היהודים היושבים בגר-לה, בצילו של היטלר חדש. פתאום

מעמידים אותו למישפט. יש לכם מה להציע?
שרהבייטחון: תשאיר את זה לי. אני אחי-סל אותו כמו ירד!

שרהחוף: טא, טא, טא (מחקה את קולו של שרהבייטחון) אחסל אותו כמו ירד! אם רק ייודע לכתבה-החוף שחיטלנו את היטלר ללא מישפט וללא רין צדק, אתם כבר יכולים לתאר לעצמכם איזה צימס יעשו מזה. כל הנאינאצים יתעוררו ויצ-עקו שלא היו לנו הוכחות, ולכן חיטלנו אותו בשקט.

שרהבריאות: תשאירו את זה לי. אני אכניס אותו לבית-משוגעים, ושם הוא יוכל לצעוק שהוא היטלר כמה שהוא רוצה.

שרהדתות: (בחשדנות) ולאיה בית-משוגעים אתה מתכוון להכניס אר-תה

שרהבריאות: לבית-המשוגעים הכי בטוח, זה שבכלא עכו לשעבר. מוקף חומות בצורות וגיררית-ל. משם הוא לא יברח. גם לחטוף אותו לא יהיה קל.

שרהדתות: חששתי שתציע את זה. כלא עכו הוא בית-משוגעים יהודי עם בית-כנסת, מקווה ואוכל כשר למי-הדרין. אני לא ארשה לשום גוי, ובמיוחד למנוול המתועב הזה, ל-השתכן שם.

שרהחוף: ואני גם לא מתכוון להציע שנשלח אותו בחזרה למקום שממנו בא. אנחנו היהודים חייבים להיות זהירים מאוד שלא להשתמש בניי-מוק הזה אפילו נגד הגרועים באר-בינו.

ראשהממשלה: (מונעת את שרהניסים והנפלאות) קום. עורה! אנחנו קים לך. תן לנו עצה ותושייה!

נתן זך מארח משוררים ויוצרים פלסטינים

מעל הכל היו בערב זה ביטויים של ירד-רות, של רצון כו, של תיקווה, כיסופים, זיכ-רוגות משעשעים ומרים, גילויים של כאב,

אמיל חביבי

שימחה, געגועים לעתיד, מימוש של אפש-רות וגם שירה אמינה וטובה. במדינה מתוקנת היה ערב שכוה עניין-שבשיגרה, אמר זך והינחה את הערב ברגי-שות, גינוחות וזן, נישא, כמו הקהל כולו, על-גלי הסימפטיה ההרדית שורמו באולם בית-ליסין.

הלוואי שתהיה לנו מדינה מתוקנת. **שרה ביג**

ערבים בתל-אביב קריאה קאמרית מס' 3

באחד מגניה היפים של פאריס הוקם לפני כמה חודשים מיגרל גבוה ומופלא, פרי דימינו היוצר של הפסל והצייר רובופה. מוחותיו של המיגרל מפתיעה ומענגת. מפ-תיעה לא פחות היא הכניסה אליו. בבת אחת מרמה המבקר שהוא מצוי במעמקי האדמה. מדרגות שכאלו נחצבו כאבן מעלות אותו בדרך עקלקלה ונפתלת. לעיתים הוא מתכופף כדי לא להיפגע מקיר ולעיתים נפער מעליו חלל גדול. לכסוף הוא מגיע לרחבה צבועה לכו. רגש נעים מתעורר בו. תחושה של בית ומיקרדו. זה המקום האדיאלי למיפגש של אנשים אשר אהבה משותפת מקשרת אותם יחדיו. אהבת השירה, למשל? לנו אין גנים יפים, גם לא מיגרלים מטר-רפים. לפעמים אנחנו נפגשים מתחת לאדמה כדי לקרוא שירים, או לשמוע אנשים אחרים קוראים אותם באוזנינו בקול רם.

חנות הספרים כתר שבדיזונגוף אינה דומה כלל לאותו מיגרל. בכל זאת התקבצו ובאו למרתף-מיסעדה שלה משוררים, סופרים, סתם אוהבי שירה ועשן של סיגריות ומילאו אותו עד אפס מקום.

כחלקו הראשון של הערב, שבו נכחתי, קראו משיריהם שלושה משוררים: רובי שוני-ברגר, יצחק לאור ויחאי אופנהיימר. הקריאה המרשימה ביותר לטעמי היתה זו של יצחק לאור, שהבהיר לכלונו שהוא איננו רק משורר פוליטי, הוא בעיקר משורר טוב. לאור הפתיע בקריאה נכונה של שיריו. הוא הדגים כיצד ניתן לבחור בקריאה מעורבת, לאו-מאופקת ומרחקת ואיך, אם ניחנת כחש-מייוחד, אפשר להיכנס לתוך השירים מבלי לגלוש לפאתוס. השירים האלה והנוכחות הח-זקה הזאת הצדיקו עריכת ערב שכזה.